

PROSTOR

zprávy
reportáže
názory
kultura
zábava
sport

časopis třineckého gymnázia

1. číslo (září 1999) / 2.ročník

cena: 2,- Kč

Internet na třineckém gymnáziu nově

Tyto prázdniny se do učebny, studovny a kabinetů v přístavbě a prvním patře instalovala celosvětová síť Internet. Ta už není závislá na telefonní lince a modemu, nýbrž její přenos se uskutečňuje vzduchem (satelitní přenos). S Internetem se dá pracovat o hodně rychleji a může se plně využívat. Dnes je ještě ve stádiu zkušebního provozu. Po splnění všech faktorů pro zahájení přístupu k Internetu na celé škole, bude mít student nebo profesor tyto výhody: dostane svoji e-mailovou schránku (např.: jan.hloupy@gymtri.cz), může vlastnit prostor k prezentaci své www stránky a získá možnost přístupu k Internetu (mimo výuku). Za jakých podmínek budou tyto výhody pro studenty dostupné se ještě neví. Blížší informace se dočtete v nejbližší možné době v učebně počítačů 1 nebo v příštím čísle časopisu Prostor.

Třinecké gymnázium dostane vlastní internetovou doménu, kterou najdete na adrese www.gymtri.cz, kde budou důležité informace o škole a jiné.

Kamil Mrázek

Axiom odolnosti lidí:

Existuje jediný člověk, jehož nemůžeme dohnat k šílenství:

šílenec

(Murphy)

Kdy budeme mít volno?

V tomto školním roce bude organizace prázdnin pro školy okresu Frýdek-Místek vypadat takto:

Podzimní prázdniny Středa 27. října a pátek 29. října 1999. Čtvrtek 28. října je státní svátek.
Vánoční prázdniny Čtvrtek 23. prosince - pátek 31. prosince 1999. Vyučování začne v pondělí 3. ledna 2000.
Jednodenní pololetní prázdniny Úterý 1. února 2000.
Jarní prázdniny Pondělí 14. února - pátek 18. února 2000.
Velikonoční prázdniny Čtvrtek 20. dubna a pátek 21. dubna 2000.
Letní prázdniny Pondělí 3. července - pátek 1. září 2000.

Kamil Mrázek

Jak školák ze školy jde milý k milé
jak do školy však od ní zasmušile.

(Shakespeare)

Už je to tady

Člověk si ani pořádně nestačí zvyknout na prázdniny a už je tu zase škola. A kolotoč se začíná opět roztáčet.

6:00 - budíček! Přemluvit své polomrtvé tělo, aby vstalo, spáchat ranní hygienu, hodit do sebe něco malého k snědku a vzhůru na mučení. Cestou do školy nahodit veškeré systémy, nejen podporu života a do školy vstupovat už plně funkční. Pak najít svou skříňku (dok č. 7) odstrojit se a hurá do třídy. Nasát do sebe to, na co nezbyl čas doma, no a potom už začíná vlastní bitva přerušovaná každých 45 minut. Po samotné bitvě prozkoumat školní jídelnu zase domů. Zregenerovat, opravit poškození a připravit se na další den plný boje. Individuálně se odreagovat a potom šupky hupky do postýlky. Uspnout, spát. A snad i snít. Otevřeně se přiznám, že se mi tento scénář moc nezamlouvá. Oč lepší by byl ten následující.

9:00 - pěkně se protáhnout a pomaličku vstát. Dát si dlouhou sprchu a tak kolem desíti si v klidu posnídat. Cestou do školy

V tomto čísle:

exklusivní rozhovor s
bavičem Petrem

Novotným

Vzpomínání dospělých
lidí

Jaké byly prázdniny

rozhovor s ředitelkou
slovenského gymnázia

Názory na školu

Murphy o škole

nábor nových
redaktorů

(čtete na straně tři)

se stavit na kulec, do herny či obchodu nebo k holiči. Někdy dojít do školy, pozdravit se s kamarády a jít si tak na dvě hodinky pro formu posedět do třídy. Následně se odebrat do restaurace, sníst co hrdlo ráčí, spláchnout to vybraným nápojem, pochválit obsluhu a jít třeba do školního klubu. Tam zjistit co se kde děje, probrat důležitosti s přáteli a kolem sedmnácté hodiny jít domů. V rodinném kruhu si dát čaj o páté, splnit své drobné domácí povinnosti, rozloučit se a jít se pobavit do nočních podniků. Návrat okolo jedné v noci, umýt se a spát.

Nádhera, nemyslíte? Bohužel, ještě dlouho to bude pouze doména prázdnin a fantazie. Ale kdo ví? Třeba se stane zázrak. Naděje - ta umírá až s tělem.

Flash Gordon

Dáváme prostor všemu a všem

Hip, hip, hipís!!!

Vážený čtenáři - doufám, že jste alespoň nějaký. Po dvou měsících plných zábavy vstupuji opět do našeho ústavu, abych po asi tři sta dnů bojoval za lepší známky, za svobodu a za všeobecné blaho. Možná to zní podivně, ale když jsem viděl tu majestátní budovu třineckého gymnázia, ulevil jsem si. Proč? Nevím. Snad proto, že jsem se jí po dva měsíce úzkostlivě vyhýbal a pomalu jsem se začal obávat, že je snad již srovnána se zemí. Není - boh... , chci říci - alespoň budu mít kde dokončit své vzdělání (pokud se mi to podaří).

Chtěl bych něco poradit našim prvákům - tedy bažantům, nebo jak je chcete nazývat. Je tady totiž jedna věc, kterou byste měli vědět. Všichni se v této kleci máme rádi a vládne tady pohodová atmosféra. Když už ne za vyučování, pak alespoň v tichých nočních hodinách. Tím chci říci: Nehlučte. Jediné místo, kde ve škole můžete křičet je hřiště. Ale křičte, prosím, potichu. Teď se možná usklíbáte. Já vám tady radím, abyste nedělali zbytečný hluk a vy mi určitě namítáte: Vždyť je to zde jako ve včelím úlu!!! Ach, kéž by to zde takové bylo! Řeknu vám, my jsme mnohem hlučnější - a já to znám z vlastní zkušenosti.

Co bych mohl dál napsat o naší školičce? V podstatě je to

škola jako každá jiná. Ale to opravdu jen v podstatě. A jen na první pohled. Na druhý pohled je to škola plná (takřka po střechu) krásných dívek a slečen, ošklivých kluků a profesorů (vynechávám přídavné jméno, protože takový superlativ neznám). Celá budova a všechno co je uvnitř podléhá zdánlivému chaosu, který se ve skutečnosti jmenuje Školní řád. Ten skoro nikdo neviděl, natož aby ho četl. Podivné na tom ale hlavně je, že ho každý zná. Řiďte se jím i vy a uvidíte, co jste ještě neviděli. Ten chaos se opravdu najednou změní v určitou pravidelnost. Já sám mám například vystopovaný pravidelný průchod jistých osob jistou chodbou. Všechno, všechno je zde opravdu pravidelné. Teď dokonce i dlažba před školou.

Shrňme si tedy vše, co jsme se dozvěděli: Celá škola se má ráda, všude vládne pohodová atmosféra a celý chaos kolem je vlastně pořádek uvnitř. No, nepřipomíná vám to něco? Mně rozhodně ano. Tak trochu dávno zaniklé hnutí hippies. Slyšíte ten hlas? *Peace with you, brother*. Já bych měl ještě dodat - i hipík bojoval za svou svobodu. Vy za ni bojujte taky - i když svobodnější již být nemůžete.

Hipík Na Divokém Oři

Vzpomínka na 1. září aneb jak to bylo...

Před námi je zase nový rok. Deset měsíců plných učení, nových zážitků, informací.

Pro mnohé je to poslední rok na gymnáziu, pro jiné je to zase „obyčejný“ školní rok.

Jako vždy prvního září máme v naší škole mnoho prvňáků-bažantů, kteří jsou plní zvědavosti nadšení a očekávání.

Určitě si každý z nás pamatuje na ten den D, kdy poprvé vstoupil do této školy tohoto gymnázia (samozřejmě kromě přijímacích zkoušek). Někteří přišli s kamarády, spolužáky se kterými už chodili na základní školu, jiní s rodiči, ale jistě byli i takoví, kteří přišli sami.

Já jsem právě byla ten poslední případ a velmi dobře si pamatuji jak jsem bloudila po chodbách a hledala „svou“ novou třídu. Po chvíli bloudění jsem potkala holku, která hledala tu samou třídu a to byl začátek nového kamarádství. Nakonec jsme ji našli, ale před kinem.

Od té doby jsme prožili hodně legrace, zábavy, ale i strachu (před písemkami), byli jsme na skvělém lyžařském výcviku, výletě a stále víc a víc si uvědomuji, jak fajn je chodit do školy.

Betty

ANKETA

spory s vyučujícími a vzpomínky na školu

Každý, kdo chodil do školy má na ní nějaké vzpomínky. Teď se vám pokusíme přiblížit, jak vzpomínají na školu dospělí.

Otázky:

✍ Vzpomínáte rád(a) na svá školní léta?

✍ Měl(a) jste nějaké spory s vyučujícími?

63 roků

✍ ano, byly bezstarostné

✍ ne, u nás to nikdy neexistovalo; jo, jednou jsem dostala poznámku

55 roků

✍ to víš, že jo ; kdo by nevzpomínal

✍ ne

81 roků

✍ ano, vzpomínám

✍ ne, učitelé mě měli opravdu rádi

72 roků

✍ ano

✍ jo s latinářem, protože on zkomolil každému jméno a mně místo Carbol říkal Škarbol

40 roků

✍ záleží na které, to je těžké odpovědět ; no, docela jo, byl to takový bezstarostný život

✍ myslím, že jako každý školák

53 roků

✍ ano, ráda vzpomínám na všechno týkající se školy

✍ u mě žádné spory nebyly

67 roků

✍ no, docela

✍ No, víte, spory to byly stále, protože jsme museli poslouchat. Tehdy byla úplně jiná výchova, než je dnes.

64 roků

✍ to víte, že jo

✍ nikdy v životě; mne měli učitelé rádi a já je také

73 roků

✍ jo, rád vzpomínám

✍ nikdy ; kdysi v 1. třídě nás řezali rákoskou

79 roků

✍ kdo by nevzpomínal ; jasně, že jo

✍ vůbec ne

50 roků

✍ Já jsem chodil do řecké školy za 2. světové války. Do 6. třídy to byla základní školy a pak následovalo gymnázium. Když se někdo neučil, tak hned dostal facku, proto jsem si raději začal zvykat na učení.

65 roků

✍ no, já nevím

✍ ne

Táňa Křenková

1. Vzpomínáte rád(a) na svá školní léta?

ženy: ano(10), ne(6)

muži: ano(8), ne(3)

2. Měl(a) jste nějaké spory s vyučujícími?

ženy: ano(5), ne (11)

muži: ano(10), ne(1)

3. Pamatujete si ještě, jak vypadalo vaše vysvědčení v posledním roce základní školy?

ženy: ano(9), ne(7)

muži: ano(6), ne(5)

4. Utkvěla vám v paměti vaše první opravdová láska?

ženy: ano(15), ne(1)

muži: ano(8), ne(3)

Natálie Bialoňová

Slovo šéfredaktora

Vážení profesori, milí studenti a čtenáři!

Skončili nám dva měsíce volna pro některé sice volna brigádního, pro jiné volna nudného a pro ostatní velmi zajímavého a překrásného. Ale všichni prožili prázdniny v podstatě stejně a to bez školy. Nastalo období, kdy zase budeme pět dní v týdnu vysedávat ve škole, o přestávkách si povídat se spolužáky, chodit do bufetu, na obědy, občas i na nějaké kulturní akce. Budeme se setkávat s novým učivem, psát písemky, vyprávět své nabyté vědomosti před tabulí, zapomínat je a také si užijeme mnoho zábavy. No, není to super?

V tomto školním období bude vycházet druhý ročník časopisu třineckého gymnázia. Časopisu, který je zde pro vás a nejen o vás. Jeho cílem je zpříjemnit strávený čas na této škole, zpestřit studentský život, informovat vás o názorech vašich spolužáků, profesorů, slavných osobností, podávat zprávy o pořádaných akcích, zveřejňovat výsledky školy (prospěch, sportovní akce) a zapojit studenty do psaní názoru na tuto školu, problémů, které se začnou řešit, básniček, článků... a co je hlavní časopis je bez cenzury. Dáváme prostor všemu a všem.

Vše pro vás a nejen z této školy můžete získat tímto časopisem. Kdo nemá Prostor, není v „obrazu“.

Kamil Mrázek (KM)

Bezplatná inzerce

Sháníte nějakou věc, chcete něco prodat nebo vyměnit?

Je tu pro vás bezplatná inzerce.

Vzkazy

Pomocí časopisu můžete poslat někomu vzkaz, pozdrav, přání k svátku nebo narozeninám...

Vzkazy a inzeráty vhazujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou.

Šéfredaktor:

Kamil Mrázek
(kms.expert@usa.net)

Redaktoři:

Jan Nieboras
Jana Štěpánková
Lenka Brudná
Natálie Bialoňová
Zdeněk Verner
Jan Chrastina
Petr Ščigel
Táňa Křenková
Jana Pindurová
Natálie Pozdíšková

Grafická úprava:

Kamil Mrázek

POZOR, POZOR, POZOR

Časopis třineckého gymnázia Prostor vyhlašuje nábor nových redaktorů

Jste ctizádostiví a rádi píšete? Chcete se ponořit do tajů žurnalistiky a naučit se všechno z tohoto odvětví? Byli jste na základní škole redaktory školního časopisu a chtěli byste teď poznat pravý život novináře? Chcete se seznámit s řadou slavných osobností, mít možnost se poznat s jinými lidmi a novináři na akcích, kterých se mohou zúčastnit pouze redaktoři Prostoru...? Chcete mít příležitosti a plno výhod, které jen tak student nedostane? Pak se staňte členy redakce nejenom školního časopisu Prostor.

Všichni (úplně všichni), kteří se chtějí stát redaktory Prostoru, který není jenom školním časopisem,

přijďte na schůzi nových členů redakce

v pátek 17. září 1999 ve 14:00 hodin do 2.D (naproti uč. PC 1)

Jste vítání všichni bez rozdílů věku, pohlaví, krásy, výšky, šířky, kapacity mozku a jiného.

Počet nových členů není omezen to znamená, že vás může přijít kolik chce.

Těším se na nové tváře v redakci...

P.S.: Pokud se nebudete moci na výše jmenovanou schůzku dostavit dejte mi to vědět.

Zákon

překračování
lidských bariér:
Primitivnímu
člověku je zbytečné
vysvětlovat, že je
primitivní, protože
to stejně nepochopí,
jelikož je
primitivní.

(Murphy)

Lze žít s blbcem pod jednou střechou? Ano! Ale blbec se musí podřídit. Jenže blbec se nikdy nepodřídí. Nelze žít s blbcem pod jednou střechou.

(John)

Kamil Mrázek (student 5.B)

Každý měsíc plno informací, novinek, článků, názorů, zábavy, rozhovorů a výhod můžete získat, když si časopis objednáte. Bližší informace u předsedy třídy, na nástěnce před dějepisnou učebnou nebo u Kamila Mrázka z 5.B

první číslo vyšlo dne
2. září 1999,
náklad: 160 výtisků,
vychází každý měsíc,
uzávěrka dalšího čísla:
29. září 1999

druhé číslo vyjde:
5. října 1999

V příštím čísle:

- rozhovor s profesorem
- střední škola v USA
- anketa
- zábava
- názory, povídky, básně...

Pokud chcete přispět svým názorem, myšlenkou, návrhem, článkem, tak neváhejte. Dáváme prostor všemu a všem.

Připomínky nebo návrhy k časopisu vhazujte do schránky časopisu Prostor před dějepisnou učeb.

Rozhovor s ředitelkou slovenské školy

V červnu nás navštívila ředitelka a její zástupci ze slovenského gymnázia z Čadce. Využili jsme tuto příležitost a zeptali jsme se na pár otázek paní ředitelky RNDr. Anny Čerchlové...

Takto chodili za mnou i naši studenti a tak som si povedala: „Tak, takto nie, vy sa pripravíte dopredu a ja sa potrebujem tiež dopredu pripraviť. Dajte mi pekne tie otázky, ja sa pripravím a potom sa budeme rozprávať.“ Ale teraz urobíme výnimku.

Byla jste na prohlídce naší školy, jak se vám líbí?

Áno, páči sa mi vaša škola.

A jak se vám líbí město?

Mesto poznám nielen z toho dnešného dňa. Veď sme prakticky susedia a boli sme kedysi jedna republika. Takže, mesto je pekné a škola sa mi tiež páči.

Kdybyste srovnala naši školu jako budovu s vaší, jaký je rozdíl?

Čo sa týká priestorov, môžem povedať, že sme na tom asi rovnako. My máme modernejšiu budovu, bezposchodovú. Je to taká terasovitá stavba postavená vo svahu. Nasťahovali sme sa tam v r. 1982, je to mladšia budova, ale dá sa povedať, že je to zrovnateľné. Aj čo sa týka vybavenia. Čo obdivujem u vás, je vaša aula. My máme tiež aulu, veľmi peknú, pri vstupnom areáli, ale nemáme ju tak dobre vybavenú tou technikou a tak účelne. Nechcem povedať, že vám ju závidím, ale je to taká motivácia pre nás, aby sme si ju v budúcnosti takto zariadili a zmodernizovali. To sa mi páči, to ma zaujalo.

Kolik ročníků a tříd má vaše škola?

My máme osemročný aj štvorročný štúdium a celkovo máme 22 tried - 13 tried osemročného a 9 tried štvorročného štúdia. Maturanti sú už preč a prijímať budeme rovnaký počet tried, budeme mať tých 22 tried na škole.

Kolik máte profesorů a studentů na vaší škole?

Profesorov vrátane vedenia školy 46. Študentov aj s maturantami 658.

V kolik hodin začíná a končí vyučování?

Od ôsmej ráno a končí 7. hodinou o 14:15. Popoludní sú krúžky, nepovinné predmety, telovýchovné aktivity.

Všetchny dny máte vyučování do 14:15?

To záleží od ročníkov a od počtu vyučovacích hodín v týždni. Napríklad triedy osemročného gymnázia, primani, sekundani majú 27 hodín, v štvorročnom štúdiu majú 30 - 31 hodín, niekedy 32 podľa voliteľných predmetov a niekedy sú tam i nepovinné predmety a podľa toho sa odvíja celkový počet hodín v týždni. Primani niekedy končia 4. hodinou, inokedy 6. vyuč. hodinou. Prestávku na obed nemáme, pretože jedáleň máme mimo areál školy, obed majú študenti až po vyučovaní. Ale v septembri otvoríme novú, peknú jedáleň. Je to kruhová stavba, ktorú sa nám podarilo dokončiť, takže tento problém budeme mať už tiež vyriešený.

Když byla řeč o těch volitelných předmětech. Od kterého ročníku si je můžou vybírat?

Zameranie majú už od primy - na programovanie, biológiu-chemiu a v tomto roku otvárame zameranie na cudzie jazyky. Profilácia je už od primy a klasické voliteľné predmety si môžu vyberať v 3. a 4. ročníku na úrovni štvorročného štúdia, tzn. v septime a oktáve osemročného.

Takže vaše škola je specializovaná na počítače a programování?

Len osemročný štúdium. Štvorročný štúdium má všeobecnú vetvu a zameranie na cudzie jazyky a na matematiku-fyziku. To otvárame hneď v prvom ročníku podľa záujmu študentov. Študenti majú rozšírený počet vyuč. hodín v daných predmetoch. Napr. namiesto troch hodín CJ majú 4 hodiny.

Máte nějaké předměty, které na ostatních školách nejsou?

Predmety na gymnáziách sú asi rovnaké.

Kolik žáků se hlásí nebo hlásilo na vaší školu třeba letos?

Je rozdiel. Lebo na osemročný štúdium bol v tomto roku záujem 2 a 1/2 násobný, inokedy býva i trojnásobný. Osemročný štúdium začína po ukončení štvrtej triedy základnej školy. Hlásilo sa ich 2 a 1/2 krát viac, takže keď sme mohli prijať 54 žiakov, tak si to vynásobte. Na štvorročný štúdium sme mali výnimočnú situáciu. U nás sa prechádzalo na povinnú deväťročnú dochádzku a prijímali sme len deviatakov. U nás ten prechod z osemročnej ZŠ na deväťročnú šiel na tri etapy, postupne. Pokiaľ viem, u vás sa to urobilo naraz, sekcom. Tým, že sa to robilo postupne, žiakov 9. ročníkov ZŠ zostalo málo a mali sme záujem v porovnaní s inými rokmi minimálny-toľko prihlásených, koľko sme mohli prijať. Tento rok sa ôsmaci už hlásiť nemohli, preto bol ten počet prihlásených menší.

Jaký je průměrný prospěch vašich studentů?

Priemerný prospech? Číselne sa pamätám akurát teraz maturantov. Na ústnych maturitných skúškach bol priemer 1,52. Maturovali tri triedy, všetci urobili, mali sme dobrých štvrtákov.

Je těžké se na Slovensku dostat ze střední na vysokou školu?

Nároky na prijímacie skúšky sú vyššie z roka na rok, záujem o štúdium je obrovský, prijímačky sú veľmi ťažké.

O: Jaký si myslíte, že je rozdíl mezi českým a slovenským studentem?

Podľa vašich otázok asi nijaký. Ja si myslím, že študenti sú všade rovnakí. Všade sú šikovní i menej šikovní. Ale keby som mala podať za gymnázia v porovnaní s inými, aby to nevyznelo ako diskriminácia, sympatickí študenti chodia na tieto typy škôl.

Jaký je rozdíl mezi českým a slovenským školstvom? Změnilo se na Slovensku něco za těch šest let?

Podľa toho čo vidíme tu, asi veľké rozdiely nie sú, možno len v nejakých predpisoch a vyhláškach. Počúvam, že u vás sa uvažuje o novom type maturitnej skúšky, že budete mať povinný český jazyk, matematiku a cudzí jazyk. U nás zatiaľ o takejto novelizácii neviem. Pripravujeme sa tiež nová vyhláška o MS (maturita), ale aké zmeny tam budú, to ešte nie je zverejnené. Pokiaľ sme mali možnosť debatovať s vaším pánom riaditeľom a s vedením školy, tak si nemyslím, že sú nejaké veľké rozdiely.

Máte více prázdnin než my?

Prázdniny máme ako vy. Dva mesiace letných, ďalej vianočné, jesenné, veľkonočné, jarné, polročné...

Na závěr, co byste popřála našim studentům?

Veľa študijných úspechov a dobrých učiteľov

Děkujeme za rozhovor

Honza Chrastina, Kamil Mrázek
Slovenský prepis: Mgr. Vilma Sikorová

Nepropásni čas

Možná, že by první věta měla patřit uvítání školy. I když škola pro mě zase neznamená až tak velkou krizi, ale není možné zapomenout na dva měsíce pohody a klidu. Většina z nás prožívá utrpení při myšlence, že letních prázdnin se dočká až za potem prolitých deset měsíců. Tohoto brouka v hlavě však přeráží skutečnost, že nad námi stojí profesori a my zhola nestihli, co si naplánovali. Plány jako nezameškat ani minutu, nepřibrat ani kilo, nenechat lenivět mozek ani svaly se rozplynuly v rychle ubíhajícím čase. Přece s jistotou úlevou, že je pryč doba bez oblíbených spolužáků oplakávaných dva měsíce, můžeme začít dělat nové plány.

Proč ale plánovat? Je tady deset měsíců a ty také utečou jako voda. A proto neplánujte, nepřemýšlejte, co budete dělat za pět minut, zítra, za týden. Udělejte to hned a to bezmyšlenkovitě. Máme před sebou život, který jednou skončí.

Před koncem však nastanou chvílky, kdy budeme naříkat: „Ach bože, kolik jsem toho nestihl(a)“. Bude nás týrat slovo kdyby.

Nemá smysl čekat. Polib proto tu nebo toho, do kterého jsi zamilován nebo zamilována. Ať už jsi holka nebo kluk, oblékni se přesně podle svého stylu, vylez na nejvyšší panelák.

Teď si jistě říkáš: „Zítra to rozjede.“

Chyba, plánuješ.

Nezapomeňte, že čím méně plánů, tím více toho stihnete.

JŠ

Týden pracovitěho člověka je sedm dní, týden lenocha je sedmkrát zítra.

(německé přísloví)

Lenost je zvyk odpočívat dříve, než se člověk unaví.

(Renard)

Každý den pozoruji, jak mládež trpí tím, že neexistují školy, v nichž by se učilo žít s lidmi a se světem. *(Mickiewicz)*

Odhadnutí vlastní šance:

Rozdíl mezi losy a otázkami tahanými při zkoušce je pouze ten, že mezi losy jsou i takové, které vyhrávají. *(Murphy)*

Existuje, i když podle tebe není...

Snadná otázka u zkoušky je jak bílý slon: údajně existuje, ale ty ho v životě neuvidíš.

(Murphy)

Prázdniny trochu jinak

Před chvílkou jsme se rozloučili s prázdninami. Byl to čas odpočinku od školy, různých táborů, dovolených. Mnozí byli doma a věřím, že si prázdnin taky užili. Teď budu psát o úplně jiném prožití prázdnin. Je to pracovní způsob-brigáda.

Po dlouhém běhání po nejrůznějších supermarketech se na mě nakonec usmálo štěstí a získala jsem brigádu v hlavní kuchyni TŽ.

Abych do TŽ mohla vůbec vstoupit, tak jsem musela odevzdat na nejrůznějších místech nějaké papíry. Pak mě poslali na školení kvůli bezpečnosti a konečně jsem mohla nastoupit na „vysněnou“ brigádu.

Po pár pracovních dnech jsem sice přemýšlela jestli dělám dobře, když jsem místo dlouhého vyspávání musela vstávat v pět hodin ráno abych stihla dojíždět do práce, ale utěšovala mě představa, že si vydělám víc než dostávám na mé měsíční kapesné. Každý týden jsem pracovala na jiném místě. Nejprve to byla umývárna. Tam nám nosili špinavé hrnce a plechy, které jsme musely umýt. Byla to práce nepříliš příjemná. Celou pracovní dobu jsem musela máčet ruce ve vodě s čistícím prostředkem, ale každá práce má i své výhody. Nejvíce plechů jsme měly vždy ráno, a když byly umyté, měli jsme volno do té doby než nám zase něco donesli. To mohla být i hodina.

Další týden jsem nastoupila na speciality. Ráno se vždy smažily řízky, karbenátky nebo ryby... Vždy to dosmažovaly brigádnice. Potom bylo našim úkolem loupat cibuli, což nebylo moc příjemné. Když jsme i tuto práci úspěšně zvládly, tak na nás čekalo klepání řízků. Někdy jich bylo málo (200 ks), ale jindy třeba 1700 ks.

Třetí týden jsem pracovala v jídelně. Ráno jsem umyla pult, vytřela kancelář a od devíti hodin jsem stála na určeném místě a utírala tácky. To jsem dělala až do konce směny. Tato práce byla celkem v pohodě. Poslední týden mě přidělili zase ke specialitám.

Brigádu jsem brala jako zpestření prázdnin, ale kdybych v hlavní kuchyni TŽ měla pracovat nastalo (vlastně všude v kuchyních nebo obchodech - tam, kde berou na brigády), tak by se mi to moc nelíbilo. Byla to dřina.

Betty

Prázdniny v Českém ráji

náměstí v Jičíně

(foto: autor)

Mnoho lidí mě spojuje s odvětvím žurnalistiky. Já nikdy nechci být a nebudu novinářem. Můj život jsou počítače, novinářinu přenechám jiným. I přes tyto okolnosti jsem odjel do Českého ráje dělat reportáže o tomto kraji. Celkem šest mladých žurnalistů spolu s profesionálním novinářem se setkali na tomto reportážním workshopu. Jak nám bylo sdělováno, že jsme o 90 procent lepší než někteří profesionální novináři, kteří dělají noviny, říkal jsem si, že je to zbytečně tvrdit i o mně. Stejně se nikdy tímto zabývat

nebudu a ani nechci. Zopakují pro všechny, kdo to ještě neví. Novinářem nikdy nebudu a nechci být.

Náš cíl byl jasný vyzkoušet si udělat šestnáctistránkový sborník reportáží o Českém ráji. Předem musím říct, že to nebyla žádná brigáda, pro nikoho jsme sborník nevytvářeli.

Český ráj leží severovýchodně od Prahy v okolí Turnova. Toto město bylo naše základní stanoviště. Přespávali jsme v tělocvičně turnovského gymnázia. Když jsme vyšli na delší túry, spali jsme v lesích, mezi skalami pod širákem a plachtou. Počasí se nám opravdu vydařilo a tak jsme mohli vytvářet plno zajímavých reportáží a rozhovorů s lidmi. Prošli jsme velmi mnoho místy v Českém ráji. Byli jsme na festivalu na Kozákově, v Jičíně, v Sobotce, v Pra-

chovských skalách, na hradech a zámcích: Humprecht, Valdštejn, Trosky, Kost... a mnoho jiných zajímavých místech. Český ráj je znám svým bohatstvím drahých kamenů a tak jsme navštívili podnik Český Granát, kde nás provedli celou výrobou a zpracováním granátů. Sborník, který je vytvořen není příručka nebo průvodce o Českém ráji. Nenajdete zde skoro žádná fakta, ale jenom to, co jsme tam za těch deset dní opravdu zažili, jaké lidi jsme potkali a o čem jsem se dozvěděl. Je toho hodně a ještě víc, plno zajímavosti, plno informací, o kterých se nikde jinde nedozvíte. Sborník Český ráj 99 je opravdu unikátní dílo mladých novinářů a jsem rád, že i já nenovinář jsem se mohl zúčastnit a získat plno nových informací z Českého ráje.

V příštích číslech Prostoru možná budou otisknuty některé články...

Kamil Mrázek

Rozhovor s Petrem Novotným

Nejlepší bavič v České republice Petr Novotný se svým pořadem *Novoty* rozesměje většinu české populace. Exkluzivně pro *Prostor* odpovídá na naše otázky Petr Novotný.

moucká bohéma a všechno kolem ní a tak mi to došlo, že bych mohl spíš než se učit raději žít. Takže já jsem byl problémový student.

Tedy kterými školami jste prošel?

Já jsem měl normální základní vzdělání. Potom jsem šel na gymnázium z kterého mě ještě stačili vyhodit a dodělal jsem to jinde, ale mám maturitu. Pak jsem se snažil dělat vysokou školu filosofickou obor filosofie, čeština, ale tu už jsem nedostudoval.

A ona maturita ta vám dopadla jak?

Maturita mi dopadla dobře, protože jsem chtěl jít na vysokou školu. U maturity jsem zabodoval. Měl jsem dvě jedničky. To si doteď pamatuju.

Který předmět ve škole byl váš nejoblíbenější a který jste neměl vůbec rád?

Dějepis, bezkonkurenčně dějepis. A nejméně jsem měl rád chemii poněvadž jsem tomu vůbec nerozuměl.

A to že dokážete bavit lidi jste zjistil už ve škole?

Jo, určitě. Já jsem byl takový typický třídní šašek Baval jsem lidi. Měl jsem i vlastní kabaret

Měl jste i jiné zaměstnání než to, které vás provází životem nyní? (moderátor, bavič)

Já měl jenom jediný zaměstnání v životě to je zajímavý. Já jsem byl vždycky na volné noze. Vždycky jsem byl jako novinář nebo herec, nebo moderátor a tak. A jediné zaměstnání které jsem měl bylo v loutkovém divadle. Takže já mám původní povolání loutkoherec kupodivu.

Kde berete náměty na vaše humorné příběhy, povídky, určitě to není ze života?

Je to ze života, já si nevymyslím vůbec nic.

Jaký jste byl v mládí? Jak jste vyrůstal?

Já jsem byl v podstatě úplně normální dítě. Vyrůstal jsem v poměrně harmonické rodině. Byl jsem takový problémovej tzn. blbě jsem se učil celý život. Nikdy jsem se pořádně neučil. Možná jsem byl poměrně chytrý, ale neučil jsem se. Rodiče jsem tím úplně ničil. Bavilo mě divadlo, recitování a tak podobně. Později Olo-

Co myslíte, proč se lidi vašim příběhům smějí?

Já si myslím, že to mají doma. Myslím si, že jsem našel způsob jak prostě pojmenovat něco co je úplně normální a co má doma každý. Co se stane každému doma, v práci, na ulici a nebo v zahraničí. Že to není vymyšlené a že když to člověk pojmenuje a pak to dokáže popsta, pak se lidi smějou jenom té podobnosti. Myslím, že na tom je postaven celý úspěch Novot..

Jste nejlepší bavič v ČR má to nějaké výhody a nevýhody?

To nemá žádné nevýhody. To má jenom výhody (smích) To je hrozně příjemné dostat takovýto titul. Ten je samozřejmě přechodný, to si nemusíme vyprávět. Je to samozřejmě příjemný. Na tom nic nepříjemného není.

Jste u vašich dětí a manželky oblíbený, když říkáte před miliony lidmi historky, které je skoro uráží?

Určitě, oni to mají rádi. Oni se tomu baví. Někdy sami vytvářejí podmínky, abych něco takového rovnou napsal a pak převyprávěl.

Dovedou vám to někdy vrátit?

Určitě. My jsme poměrně velice veselá rodina, žijeme velice dynamicky a tak si nic nezůstaneme dlužní.

Jste tak zábavný všude nebo jenom na představeních a v televizi?

Nejsem vůbec zábavný (smích). Jenom na vystoupeních, jinak jsem poměrně otravný člověk (smích)

Takže pořád žijete v humorném duchu?

Ne. Pořád žiju v dobré náladě, ale nejsem furt tak zábavný.

Máte někdy chvíle, kdybyste s humorem s bavením a se všim takovým prostě přestal?

Ne vůbec ne..Ne, ne, ne.

Máte nějaký zlovyk?

Určitě. Jsem hodně nafoukaný, že (smích), ješitný, nerad prohrávám. kouřím, přežírám se, nemám žádnou pevnou vůli pokud jde o jídlo. Tak to jsem asi jmenoval ty hlavní, které mě teď napadly.

Máte nějaký cíl, který chcete ve svém životě dokázat případně přání, které se vám ještě nesplnilo?

Mě se už splnilo úplně všechno. Kdyby to tak vydrželo, jak to je teď bylo by to ideální. Všechny přání se mi zatím splnilo.

Na závěr, co byste vzkázal studentům třínečského gymnázia?

Hele, zásadu číslo jedna: Nic není problém. (smích)

Petr Novotný odpovídá a směje se

Děkujeme za rozhovor

Kamil Mrázek,
Honza Nieboras

Murphy o škole

Efekt slov při zkoušení:

Být zkoušen je něco takového, jako posledních pár vět odsouzenec k smrti, jenž sice povídá samé pěkné a působivé věci, které však na jeho stavu v podstatě nic nezmění.

Univerzální zákon hodin jazyků:

Hodina jazykové výuky pro většinu z nás je, jako kdyby mimozemšťan začal po přistání na Zemi vysvětlovat funkci své kosmické lodi tapírovi.

Zákon „Všechny cesty vedou do Říma“:

První příčiny způsobující vznik srdečního infarktu a žaludečních vředů v dospělosti je třeba hledat v tom, kolik času trávili někdejší učitelé dotyčného vybíráním vyvolaných.

Zákon o hledání pohnutek žáků k dobrovolné odpovědi:

Dobrovolně přihlášený žák je...

- jako svobodný člověk, jenž svou hlavu sklání pod gilotinu ze své vlastní vůle
- jako ctižádostivá a pošetilá myš, která chce mezi čtyřma očima přesvědčit kocoura o výhodách vegetariánské stravy
- jako masochista
- jako choromyslný
- vůl (popř. kráva)

Zákon o sebevědomí při začátku písemky:

Ať jsou snadnější otázky skupiny „A“ nebo „B“, ty budeš sedět vždycky v té druhé.

Zákon o prozíravých, kteří přehodnocují učitelův výrok:

Poznamená-li učitel při výuce „To se nemusíte učit!“, bleskurychle si tuto věc poznamenej.

Z čehož vyplývá:

Zrovna držíš v ruce jednu z otázek písemky.

Paradox přípravy:

- Po látce, kterou si naposledy prošel, nebude v prověrce ani stopa.
- To, do čeho ses náhodou, nebo protože už jsi neměl čas, vůbec nepodíval, bude představovat 70% otázek.

Z čehož vyplývá:

30% už je odedávna nedostatečných.

Axiom o výkladu v učebnicích:

Učebnice se obvykle skládají z částí psaných malými a částí velkými písmeny.

Smyslem toho je:

Velká písmena jsou podstata. Malá jsou otázky v písemce.

Poznatek žáka, jenž nemůže použít svůj tahák:

Učitel je při psaní prověrek horší než jestřáb.

Ziskový zákon pětiminutovek:

Pětiminutovka je lepší než ruleta...

...tady člověk aspoň nepřijde o peníze.

Dobrá rada ke psaní prověrky podle zkušeností mnoha staletí:

Prověrku, kterou můžeš vynechat, ... vynech!

Mezera mezi vyposlechnutím a uznáním tvého názoru:

S učitelem můžeš diskutovat, stejně ho však nepřesvědčíš.

Teorie úcty:

Sluší se mít učitele v úctě. Ale učitelů, kteří se chtějí této úcty za

každou cenu domáhat, si neváží nikdo.

(pokračování str. 8)

POEZIE

Cestička ke gymplu

Jít cestou ke gymplu, to je můj sen.
Přes týden, přes víkend - každický den
S pozadím ohně železářského,
zbožňuji ulici Komenského
Smět si tak vybrat jít cestou snovou
Jdu cestičkou ke gymplu asfaltovou.

Forever Young

Já to vím

Že slza padá, když rty se smějí,
to psáno jest v Tvých očích.
Že srdce puká, když druhé jásá,
to vše v Tobě přečíst mohu si.
V Tvých dlaních že nejsou mé,
a v očích zří se jen bolest,
to vše je v Tobě.
Že láska zhasíná, že jde spát,
že v očích stínidla, a v duši chlad
se nachází, to vím.
Však že krutost ruku v ruce s krásou
pochodují,
to vše se teprve dovídám.
Že slova planá, jež rty vyslovují,
neslyší ucho Tvé,
to vše já dávno vím.
Co nevím, toho však v Tobě se dočtu.
Co nevím, od Tebe se dozvím.

Černý Princ

Vzpomínka

Jen chmýří, které poletuje vzduchem,
a prach, co ho všude kolem je.
Jen bílý mráček rozplývající se
a déšť, jež slzy zaleje.
A k tomu oči - v nich úsměv či pláč,
a jedna fotka.
Pramínek vlasů v tvé ruce zas
a v hlavě snář - a sen, co odešel.
Jen bílý sních - v tvých dlaních co vodou je,
a pírkó havrana - její vlasy.
A vůně léta - odkvetlé sedmikrásky,
její plátky v hlíně pohřbené.
A malá lavička - ta chuť jejich rtů
a vzadu studánka - modrá - to oči jsou.
A celý svět je jedna Ona
a vesmír? ten se usmívá.
V myšlenkách dál chmýří lita
a vzpomínka - ti nedá spát.

Černý Princ

Sportovní stránka v zařijovém čísle je menší a provizorní. Ale, od října se bude plně objevovat na celé této stránce.

Na sportovní straně se budete dozvídat výsledky sportovních akcí školy a nejen jí. Názory na sportovní téma, zajímavosti ze sportu a jiné. Pokud máte články, připomínky... týkající se sportu, ozvěte se sportovnímu redaktorovi Petru Ščigelovi z 3.D

Kamil Mrázek

Extraliga se blíží

Začátek nového ročníku české nejvyšší soutěže se stále víc a víc blíží, a tak vrcholí i příprava třineckého hokejového týmu na nadcházející ročník.

Oproti loňskému ročníku se mnoho změnilo. Nejvýraznější byla změna názvu třineckého klubu, který se v letošní sezóně představí pod názvem HC Oceláři Třinec. Změny názvu se dočkala i samotná Extraliga, kterou zapříčinila výměna hlavního sponzora. Místo Staropramene zaujal Telecom. Česká nejvyšší hokejová soutěž se tak v příští sezóně bude nazývat SPT Telecom ELH. Třetí je změna v kádru, která se

nevyhne žádnému celku Extraligy. Osa třineckého týmu by měl zůstat stejná. Podle mého názoru Třinec mírně oslabil a to především odchodem Libora Procházky do týmu NHL St. Louis Blues. Dále odešel i brankář Biegl do slovenského Slovanu Bratislava. V třineckém týmu by ho měl nahradit mladý Vlastimil Lakosil, který sice odchytil už loni velkou část mistrovských utkání, ale zůstává otázkou, jak se vyrovná roli jedničky. Zdá mu bude krýt zkušený ex-jihlavský Marek Novotný. Trojkou v týmu je mladičkový talent havířovského hokeje Jiří Kra-tochvíl. Odešli zkušený útočníci

Petek a Zima. Díry v sestavě po odcházejících budou trenéři lepit hráči juniorské kategorie, kterých do Třince přišla zase celá řádka. Prvním z nich je šikovný a nevyzpytatelný útočník Roman Kaděra. Tím druhým je zkušený obránce Zetek, který by měl obraně pomoci zacelit jámu po Procházce.

Přípravná utkání naznačila, že se třinecký tým bude pohybovat někde na špičce tabulky. Třinecťi nejdříve doma hladce přehráli Zlín, pak uhráli remízu ve Vítkovicích, aby se dočkali i první porážky. Tu přineslo utkání se Slovanem Bratislava v jehož brance zářil Radovan Biegl,

kterého naši hráči nedokázali překonat a podlehlí 0:4. Vše si ale vynahradili na trenčinském Crystal Cupu, kde Slovan porazili a po remízách se Zlínem a domácím Trenčínem obsadili první příčku.

Vzhledem k tomu, co jste si mohli teď přečíst, si myslím, že od příští sezóny můžeme očekávat to, co v minulých. Tedy cílem bude opět semifinále. Obhájit třetí místo z loňského ročníku bude velice těžké. Do boje o medaile určitě zasáhne Vsetín a Sparta. Ale to vše ukáže až tato sezóna.

PŠ

Bude školství jiné

Jak bude vypadat škola budoucnosti? Změní se metody výuky, změní se vyučovací předměty a pomůcky? Dá se vůbec něco takového jako je školství v ČR změnit? Už více než dva roky sleduji v televizi, čtu z novin a časopisů, slyším od expertů a známých lidí názory na to, jak bude škola a celé školství vypadat v budoucnosti. Pokaždé, když slyším názor na změny výuky, kladu si otázku týká se to i České republiky? Zatím to není vůbec vidět a jak se zdá ještě to nebude dlouho vidět. Školství v ČR je ve své podstatě stejné jako za dob, kdy byla zavedena povinná školní docházka, tedy stejné jako za doby Marie Terezie. Panovnice, která chtěla mít chytrý národ. Z přibývajících léty se ukazuje, že člověk může být chytrý, ale v životě se neuplatní. Chytrost v dnešní době není vše. Co je důležitější než být chytrý? Schopnost užívat své vědomosti v praxi, zkušenost a hlavně odhodlání člověka a to nám dnešní škola nabídnout nemůže. Každý učitel, profesor, výchovný poradce se snaží do hlav mladých lidí v nést co nejvíce vědomosti z chemie, biologie, matematiky či češtiny. Ale je dokázáno, že člověk, který školu opustí a vrhne se do života si zapamatuje v průměru 10 % svých ve škole nabytých vědomostí. Kde je pak zbylých 90 %... Toť otázka.

Škola by měla naučit své vědomosti využívat v praxi, pracovat s nimi, diskutovat proč je to tak a ne naopak, měla by učit vyhledávat informace...

Dočkáme se někdy? Možná, že ano. Nebo ne? Však to posoudíte sami.

Kamil Mrázek

Murphy o škole

Zákon nezaměnitelného pořadí:
Dle dospělých: učení především
Dle žáků: vše před učením

Postřeh o povinné četbě:
Povinná četba je jak telefonní seznam - tlustá a nezáživná.

Objev mladého biologa:
Učitelský mozek NENÍ lidským mozkem.

Zákon představivosti:
Kdyby se měli fantasmagorie a myšlenky žáků uskutečnit, pak by někteří učitelé museli den co den kupovat novou pneumatiku nebo se vracet z jistého místa začínajícího na „p“, eventuálně by museli vstávat z mrtvých.

Zákon jak předejít senilitě:
1. Pokud se člověk hodně učí, dřív nebo později to stejně zapomene.
2. Neučí-li se, ušetří se této zloby.
Axiom o tom, že v každém se skrývá talent:
Žák - pokud to potřebuje - je geniální herec.

Výklad termínu dokončení:
Termín stanovený k zakončení úkolu je termín, kdy si žák najednou uvědomuje: - Měl bych se snad už do toho dát.

Taháky a napovídání
Základní zákon:
Používat tahák sedá u všech učitelů.
Z toho vyplývá:
Jde-li to, proč to nedělat.

Opatrnost a obezřetnost:
Používat tahák a napovídat se dá, když učitel nedává pozor.
Z čehož vyplývá:

Dává vždycky pozor.
Hlavní zákon měření úspěšnosti:
Ten, kdo pořád opisuje - zůstává hloupý.
Ten, kdo nikdy neopisuje - je blázen.
Ten, kdo občas opisuje - bývá načapán.

Z čehož vyplývá:
Ten, kdo zůstává hloupý má nejlepší známky.

vybral: KM